

AIDES D'ÉTAT — SUÈDE**Invitation à présenter des observations en application de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, au sujet de l'aide C 42/03 (ex NN 3/B/01) — Suède, régime de taxe sur l'énergie**

(2003/C 189/03)

(Texte présentant de l'intérêt pour l'EEE)

Par lettre du 11 juin 2003, reproduite dans la langue faisant foi dans les pages qui suivent le présent résumé, la Commission a notifié à la Suède sa décision d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE concernant l'exonération totale de la taxe sur l'électricité dont bénéficie l'industrie manufacturière.

Les parties intéressées peuvent présenter leurs observations sur les aspects de l'aide motivant la décision de la Commission d'ouvrir la procédure, dans un délai d'un mois à compter de la date de publication du présent résumé et de la lettre qui suit, à l'adresse suivante:

Commission européenne
Direction générale «Concurrence»
Greffes des aides d'État
B-1049 Bruxelles
[télécopieur (32-2) 296 12 42].

Ces observations seront communiquées à la Suède. L'identité des parties intéressées ayant présenté des observations peut rester confidentielle sur demande écrite et motivée.

RÉSUMÉ**1. DESCRIPTION**

La Commission a passé en revue plusieurs exemptions et réductions prévues par le régime suédois de taxe sur l'énergie et de taxe sur les émissions de dioxyde de carbone (ci-après dénommée «taxe CO₂»). Elle considère que l'exonération de la taxe sur les combustibles fossiles ainsi que la réduction de 75 % de la taxe CO₂ dont bénéficie l'industrie manufacturière sont des aides compatibles avec l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité CE. Elle estime, en outre, que le régime distinct de taxe sur l'électricité applicable au secteur des services dans le nord du pays constitue lui aussi une aide d'État compatible avec l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité.

Par ailleurs, la Commission s'est penchée sur l'exonération totale de taxe sur l'électricité dont bénéficie le secteur manufacturier.

L'introduction d'une taxe sur l'énergie en Suède remonte à 1957. Cette taxe est assise sur la consommation d'électricité et de combustibles fossiles. En sont redevables dans son intégralité les ménages et les entreprises du secteur des services, ainsi que celles du secteur manufacturier pour les combustibles utilisés à des fins de chauffage sans rapport avec le processus de production. À l'intérieur du secteur

manufacturier, les entreprises de certaines branches (NACE Rev. 1, sections A à D) bénéficient d'une exonération complète pour les combustibles et l'électricité utilisés à des fins de chauffage en rapport avec le processus de production. Cette exonération a été introduite dans sa forme actuelle le 1er janvier 1993, c'est-à-dire avant l'adhésion de la Suède à l'Espace économique européen (EEE) et à l'Union européenne, et n'a jamais été modifiée depuis.

2. ÉVALUATION ET DOUTES DE LA COMMISSION**2.1. Existence d'une aide au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE**

La mesure fiscale dont ont bénéficié jusqu'ici et continuent de bénéficier ces entreprises manufacturières entraîne une perte de recettes pour l'État et affecte par conséquent ses ressources. Cette disposition est sélective en ce sens qu'elle ne s'applique qu'à certaines branches d'activité. Elle confère un avantage économique à ses bénéficiaires et peut potentiellement fausser la concurrence. Étant donné que les entreprises en question sont actives dans des domaines donnant lieu à des échanges commerciaux entre les États membres, ces échanges se trouvent affectés et la mesure en cause constitue une aide d'État couverte par l'article 87, paragraphe 1, du traité CE.

2.2. **Compatibilité de l'aide au regard de l'article 87, paragraphe 3, du traité CE**

La Commission a établi que le régime considéré constituait en soi une aide existante au sens de l'article 1er, paragraphe b), point i), du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE ⁽¹⁾, à compter de la date d'adhésion de la Suède à l'Union européenne jusqu'au 31 décembre 2001.

À partir du 1er janvier 2002, tous les régimes existants d'aide à l'environnement devraient avoir été rendus compatibles avec l'encadrement communautaire des aides d'État pour la protection de l'environnement ⁽²⁾ (ci-après dénommé «l'encadrement») (point 77). Conformément au point 51.2 dudit encadrement, les conditions prévues au point 51.1 peuvent être appliquées aux taxes existantes si celles-ci ont un effet positif appréciable en termes de protection de l'environnement et si les dérogations ont été décidées lors de l'adoption de la taxe. La taxe sur l'électricité dont il est question ici remplissant ces deux critères, elle doit être évaluée conformément au point 51.1 de l'encadrement.

Conformément au point 51.1 b), deuxième tiret, de l'encadrement, la Commission peut approuver des exemptions d'une durée maximale de dix ans si — lorsque la réduction porte sur une taxe nationale prise en l'absence de taxe communautaire — les entreprises bénéficiaires de la réduction doivent néanmoins payer une partie significative de cette taxe nationale. L'exonération de la taxe atteignant en l'occurrence 100 %, tel n'est pas le cas ici.

Comme les autres conditions du point 51.1 de l'encadrement ne semblent pas remplies non plus dans le cas d'espèce, la Commission considère, au stade actuel de son évaluation, que l'aide en question n'est pas compatible avec l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité CE.

TEXTE DE LA LETTRE

«Kommissionen önskar genom denna skrivelse informera Sverige om att den, efter att ha granskat de upplysningar som tillhandahållits av Era myndigheter angående stödet i fråga, har beslutat att inte göra invändningar mot att tillverkningssektorn befrias från koldioxidskatt och energiskatt på fossila bränslen. Kommissionen gör inte heller några invändningar mot den regionalt differentierade skatten på el till förmån för tjänstesektorn. Kommissionen har emellertid beslutat att inleda ett förfarande om befrielsen från skatt på el till förmån för tillverkningssektorn.

1. FÖRFARANDE

En undersökning av den svenska koldioxidskatteordningen till förmån för särskilt energiintensiva industriföretag ledde till den nu aktuella undersökningen av kärnan i det svenska energiskattesystemet, nämligen koldioxidskatten och energiskatten och vissa befrielser från och nedsättningar av dessa.

Kommissionen fattade i december 2002 ⁽³⁾ ett beslut om en nedsättning av koldioxidskatten för bränslen som används för uppvärmning vid tillverkningsprocesser hos tillverkningsföretag inom vissa sektorer. Vid undersökningen framgick dock att den svenska koldioxidskatten endast utgör en del av det svenska energiskattesystemet och att den är intimt knuten till andra delar, särskilt energiskatten på bränsle. Koldioxidskatten kan därför inte granskas för sig, utan energiskattesystemet måste granskas som en helhet.

I en skrivelse av den 6 januari 2003 begärde kommissionen därför ytterligare upplysningar, vilket de svenska myndigheterna lämnade i en skrivelse av den 27 februari 2003, registrerad den 28 februari 2003.

Ärendet diskuterades närmare vid ett möte i Stockholm den 20–21 januari 2003 mellan företrädare för GD Konkurrens och finans-, industri- och miljödepartementet. Informella möten hölls också i Bryssel den 7 mars och den 3 april 2003.

Upplysningarna har lett till att kommissionen har gjort en ny bedömning av den generella återbetalningen av koldioxidskatt till tillverkningsindustrin. Detta beslut ersätter därför kommissionens beslut om statligt stöd NN 3/A/2001 och NN 4/A/2001 – Sverige från december 2002 om den nedsättning på 75 procent av koldioxidskatten som tillverkningsindustrin åtnjuter.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

Det svenska systemet med miljö- och energibaserade skatter omfattar flera olika typer av skatter. De viktigaste är koldioxidskatten och energiskatten, som båda tas ut på fossila bränslen. Ekonomiskt sett är koldioxidskatten den viktigaste. Energiskatt tas också ut på el.

Energiskatten infördes 1957. Den tas ut på el och fossila bränslen som används bland annat för uppvärmning och skall betalas i sin helhet av hushållen, tjänsteföretag samt av tillverkningsföretag när det gäller bränsle som används för uppvärmning som inte utgör ett led i tillverkningsprocessen.

Koldioxidskatten infördes i juli 1991 och ändrades 1993 för att den bättre skulle överensstamma med energiskattesystemet. Koldioxidskatt tas ut på fossila bränslen som används bland annat för uppvärmning och skall betalas i sin helhet av hushållen, tjänsteföretag och av tillverkningsföretag när det gäller bränsle som används för uppvärmning som inte utgör ett led i tillverkningsprocesser.

Tillverkningsindustrin befriad från energiskatt

Företag inom vissa tillverkningssektorer (NACE rev. 1, avsnitt A–D) är helt befriade från energiskatt på bränsle och el som används för uppvärmning i tillverkningsprocesserna ⁽⁴⁾. Skattebefrielsen infördes i sin nuvarande form den 1 januari 1993, dvs. innan Sverige anslöt sig till EES och EU. Den har inte ändrats sedan dess.

De svenska myndigheterna uppskattar att denna åtgärd leder till en årlig förlust av skatteintäkter på cirka 1 000 miljoner

⁽¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

⁽²⁾ JO C 37 du 3.2.2001, p. 3.

⁽³⁾ NN 3/A/2001 och NN 4/A/2001 – Sverige (EGT C 104, 30.4.2003, s. 9).

⁽⁴⁾ Befrielsen gäller också växthusföretag. Kommissionen kommer att fatta ett separat beslut om befrielsen för sådana företag.

kronor (cirka 110 miljoner euro) när det gäller energiskatten på bränsle och 1 500 miljoner kronor (cirka 165 miljoner euro) när det gäller befrielsen från energiskatt på el.

Den 75-procentiga nedsättningen av koldioxidskatten för tillverkningsindustrin

Sedan 1993 har tillverkningsindustrin fått koldioxidskatten nedsatt med 75 procent för bränslen som används i tillverkningsprocesser. Procenttalet har varierat under åren men aldrig överstigit 75 procent.

De svenska myndigheterna uppskattar att denna åtgärd leder till en årlig förlust av skatteintäkter på cirka 1 000 miljoner kronor (cirka 110 miljoner euro).

Den regionalt differentierade energiskattesatsen på el till förmån för tjänstesektorn

Hushåll och tjänsteföretag i norra Sverige har sedan 1981 betalat en lägre energiskatt på el. El utgör cirka 30 procent av värmemarknaden i Sverige och syftet med åtgärden är att sänka skatten på värme i norra delen av landet, där värmekostnaderna är relativt höga. Åtgärden gäller stödområden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.

Den andel av hela skatten som betalas av dem som omfattas av denna åtgärd låg stabilt på 41 procent under perioden 1993-1995 och har sedan dess ökat stadigt till 74 procent 2003.

I tabellen nedan finns en översikt över energiskatten och koldioxidskatten och de befrielser från och nedsättningar av dessa som är föremål för detta beslut.

	Koldioxidskatt på bränsle för uppvärmning	Energiskatt på bränsle för uppvärmning	Energiskatt på el för uppvärmning
Hushåll och tjänstesektorn	0 % (full skatt)	0 % (full skatt)	0 % (full skatt)
Tillverkningsföretag för uppvärmning i tillverkningsprocesser	75 % (betalar 25 %)	100 % (ingen skatt)	100 % (ingen skatt)
Hushåll och tjänstesektorn i norra delen av landet	0 % (full skatt)	0 % (full skatt)	26 % (betalar ca 74 %)

Ordningens varaktighet: Sverige ansöker om godkännande till och med den 31 december 2005.

3. BEDÖMNING

3.1 Inslag av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

Alla skattebefrielser och nedsättningar som beskrivs ovan utgör en ekonomisk fördel för mottagarna, som befriar dem från kostnader som de normalt betalar ur driftsbudgeten. Åtgärderna leder till en förlust av skatteintäkter och finansieras därmed med statliga medel. Befrielsen från energiskatt och den generella nedsättningen av koldioxidskatten omfattar endast tillverkningsindustrin och denna åtgärd är därför selektiv. Den regionalt differentierade skattesatsen på el omfattar endast tjänstesektorn och endast vissa områden. Båda dessa faktorer innebär att åtgärden är selektiv. De företag som omfattas av åtgärderna är verksamma på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstater. Därmed snedvrider eller hotar stödet att snedvrider konkurrensen på den inre marknaden och det utgör därför statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

3.2 Stödets förenlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget

3.2.1 Bedömningsperioder och rättslig grund för bedömningen

I artikel 1 b i i rådets förordning (EG) 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁵⁾ (procedurförordningen) defi-

nieras befintligt stöd på följande sätt: "utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 144 ⁽⁶⁾ och 172 i anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, allt stöd som fanns innan fördraget trädde i kraft i respektive medlemsstat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter det att fördraget har trätt i kraft".

I artikel 172.5 i anslutningsakten anges följande: "statligt stöd, som en ny medlemsstat har beviljat under år 1994 och som den i strid med EES-avtalet eller arrangemang enligt det avtalet inte har anmält till EFTA:s övervakningsmyndighet eller som den har anmält dit men lämnat före det att EFTA:s övervakningsmyndighet fattat beslut i saken, skall inte anses som "förekommande" stöd i medlemsstaten i den mening som avses i Romfördragets artikel 93.1".

I detta fall har de bestämmelser genom vilka befrielse från energiskatt beviljades varit i kraft oförändrade sedan 1993. Den regionala differentieringen av energiskatten på el för tjänstesektorn hade införts redan före det förhållande mellan den lägre och den fulla skattesatsen var oförändrat under perioden 1993-1995. Vid anslutningen utgjorde därför båda åtgärderna befintligt (förekommande) stöd ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Artikel 144 i anslutningsakten gäller statligt stöd till jordbruket.

⁽⁷⁾ Domstolens dom av den 15 mars 1994 i mål C-387/92, Banco Crédito Industrial SA, nu Banco Exterior de España SA vs. Ayuntamiento de Valencia, Rec. 1994, s. I-00877.

⁽⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Senast den 1 januari 2002 skulle alla befintliga miljöstödsordningar ha ändrats så att de var förenliga med de gällande gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁸⁾ (riktlinjerna) (punkt 77 i riktlinjerna).

Den generella befrielsen från koldioxidskatten trädde i kraft 1993 och därmed före den 1 januari 1994. Vid anslutningen utgjorde stödet i fråga därför befintligt stöd. Definitionen av nytt stöd i procedurförordningen (se artikel 1 c) inbegriper ändringar av befintligt stöd. För nytt stöd gäller det anmälningsskrav som fastställs i artikel 88.3 i EG-fördraget. Alla ändringar av befintligt stöd skall därmed anmälas till kommissionen. Skattnedsättningen ökades betydligt från och med den 1 januari 2001 och kommissionen anser att ökningen var så stor att åtgärden måste bedömas som en ny åtgärd.

Av de skäl som anges nedan anser kommissionen att befrielsen från energiskatt på fossila bränslen och ned-

sättningen av koldioxidskatten till förmån för tillverkningsindustrin skall bedömas som en enda åtgärd.

Eftersom det för ett av de två inslagen i åtgärden skulle ha krävts en anmälan från och med den 1 januari 2001, bedömer kommissionen de två inslagens förenlighet från och med detta datum. Vid bedömningen tillämpar kommissionen 1994 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁹⁾ (1994 års riktlinjer) för perioden 1 januari 2001–2 februari 2001 och för perioden från och med den 3 februari 2001 de gällande riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön (se punkt 82 i riktlinjerna).

Den regionala differentieringen av energiskatten på el till förmån för tjänstesektorn bedöms enligt de gällande riktlinjerna från och med den 1 januari 2002.

Befrielsen från energiskatt på el bedöms enligt de gällande riktlinjerna från och med den 1 januari 2002.

	Läge vid anslutningen	Ändringar mellan 1.1.1995 och 31.12.2001	Läge den 1 januari 2002
Befrielse från energiskatt på bränsle till förmån för tillverkningsindustrin	Befintligt stöd	Inga ändringar	Skall vara förenlig med 2001 års riktlinjer från och med den 3 februari 2001
75-procentig nedsättning av koldioxidskatten till förmån för tillverkningsindustrin	Befintligt stöd	1.1.2001 – skall vara förenlig med 1994 års riktlinjer tills dess att 2001 års riktlinjer trädde i kraft	
Befrielse från energiskatt på el till förmån för tillverkningsindustrin	Befintligt stöd	Inga ändringar	Skall vara förenlig med 2001 års riktlinjer
Regionalt differentierad energiskatt på el till förmån för tjänstesektorn	Befintligt stöd	Inga ändringar	Skall vara förenlig med 2001 års riktlinjer

3.2.2 Fullständig befrielse från energiskatten på bränslen och en 75-procentig nedsättning av koldioxidskatten för tillverkningsindustrin fr.o.m. den 1 januari 2001 t.o.m. den 31 december 2005

Kommissionen betraktar de båda skatterna som en enda skatt

Även om den föreslagna behandlingen i skattehänseende består av a) införandet av en 75-procentig nedsättning av koldioxidskatten och b) befrielse från energiskatt, det vill säga två olika skatter, anser kommissionen att det är motiverat att betrakta de båda skatterna och undantagen från dem som en enda skatt.

I Sverige omfattas fossila bränslen som används för uppvärmningsändamål av energiskatt och koldioxidskatt. Eftersom de båda skatterna tas ut på samma grunder fungerar de i praktiken som en enda skatt med två olika beståndsdelar. Bestämmelserna om uppbörd och betalningsskyldighet samt kontrollbestämmelserna är desamma.

Inte endast koldioxidskatten utan också energiskatten har en styrande miljöfrämjande effekt på förbrukningen av bränslen. Därför skall båda skatterna ses som ekonomiska instrument för att uppnå miljöskyddsmål, i synnerhet att minska koldioxidutsläppen⁽¹⁰⁾. För att uppnå den önskade styrande effekten har den svenska regeringen under åren ändrat nivån på antingen energiskatten eller koldioxidskatten.

Tanken på ett övergripande energiskattesystem fick konkret form när de olika befintliga lagarna om energibeskattningskonsoliderades i en enda lag, lagen om skatt på energi (1994:1776), som trädde i kraft den 1 januari 1995. Detta framgår också av den information om skatteåterbäring som skickats ut till skattebetalarna, där de båda skattekomponenterna presenteras tillsammans och där det också anges vilken den totala skatten per enhet är för olika bränslen.

⁽⁸⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽⁹⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Koldioxidskattesatserna beror på bränslets koldioxidhalt. Energiskattesatserna har inget direkt samband med koldioxidhalten i ett bränsle, men kommissionen anser att det i de svenska förhållandena finns ett tydligt direkt samband mellan bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp.

Kommissionen godtar därför Sveriges ståndpunkt att det följer av det svenska energibeskattningsystemets allmänna struktur att energiskatten och koldioxidskatten på bränslen bör bedömas tillsammans. Dessutom konstaterar kommissionen att syftet med skatterna inte är att nå särskilda miljömål, t.ex. att minska olika utsläpp, vilket skulle särskilja skatterna utifrån deras syfte trots att de tas ut för samma produkt.

Kommissionen anser vidare att medlemsstaterna för närvarande tillåts lägga ihop alla olika skatter de tar ut för ett visst bränsle i syfte att följa de minimiskattesatser som föreskrivs i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ⁽¹⁾. Därför kan Sverige följa direktivet även om det inte finns någon energiskatt på fossila bränslen som industrin använder i tillverkningsprocesser.

I artikel 4.2 i utkastet till energiskattedirektiv definieras "skattenivå" dessutom som "det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter (med undantag av moms) som räknats fram direkt eller indirekt på basis av förbrukad produktkvantitet". Redan i det förslag till rådsdirektiv som kommissionen lade fram 1997 ⁽²⁾ talades det om "det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter". Under tiden har rådet nått politiskt samförstånd ⁽³⁾ om utkastet till energiskattedirektiv. Att lägga ihop alla skatter som tas ut för ett visst bränsle är därför fullständigt förenligt med EU:s politik på området för energibeskattnings.

Bedömning mot bakgrund av 1994 års riktlinjer för perioden 1.1.2001–2.2.2001

Enligt punkt 3.4 i 1994 års riktlinjer kan en tillfällig befrielse från nya miljöskatter godkännas om det är nödvändigt för att kompensera för förlorad konkurrenskraft, särskilt på internationell nivå. Sådant stöd får bara kompensera för extra produktionskostnader jämfört med traditionella kostnader och det bör vara tillfällig och i princip minska successivt.

Syftet med skattenedsättningen är att bevara konkurrenskraften för relativt energiintensiva industriföretag. Det råder ingen tvekan om att införandet av energiskatter på nationell nivå ökade driftskostnaderna för dessa företag i en omfattning som påverkade deras konkurrenskraft på den inre marknaden.

Med tanke på den korta period som skall bedömas mot bakgrund av 1994 års riktlinjer är det en irrelevant fråga om stödet var tillfälligt eller inte.

Kommissionen konstaterar slutligen att de flesta nedsättningar av koldioxidskatter som kommissionen god-

känt med stöd av 1994 års riktlinjer inte har varit successivt minskande.

Stödmottagarna betalar fortfarande mellan 19 % och 24 % av skatten. Sverige lämnade upplysningar enligt vilka nedsättningen av koldioxidskatten 2001 var endast 65 %, så de andelar av de totala skatterna som betalades var större. Skatten i sig ger därför stödmottagarna ett incitament att minska sin energiförbrukning. Eftersom stödmottagarna har ett incitament att minska sin energiförbrukning anser kommissionen att det finns en motpart på det sätt som krävs i 1994 års riktlinjer. Den andel som företagen fortfarande betalar garanterar också att skattenedsättningarna inte innebär att extrakostnader överkompenseras, eftersom företagen fortfarande omfattas av ett nettoskatteuttag.

Kommissionen anser därför att stödet är förenligt med artikel 87.3 c i fördraget.

Bedömning mot bakgrund av riktlinjerna för perioden 3.2.2001–1.12.2005

Skatterna i fråga har bedömts mot bakgrund av punkterna 51.2 och 51.1 b i avsnitt E.3.2 om driftsstöd i form av skattenedsättningar eller skattebefrielser.

I punkt 51.2 i riktlinjerna hänvisas det till tillämpningen av punkt 51.1, om befintliga skatter har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd. De svenska myndigheterna beräknar att miljöskatterna kommer att bidra till att koldioxidutsläppen kan minskas med 22,5 % fram till 2010. Energiskatterna bidrar således till denna betydande positiva effekt när det gäller miljöskydd (punkt 51.2 a).

Vidare krävs det i punkt 51.2 b i riktlinjerna att beslutet om ett undantag för företagen i fråga fattades när skatten antogs. Kommissionen konstaterar i detta fall att en fullständig befrielse från energiskatt och koldioxidskatt planerades redan innan Sverige anslöt sig till Europeiska unionen 1995. Kommissionen anser därför att detta kriterium uppfylls.

Enligt punkt 51.1 b första strecksatsen i riktlinjerna kan kommissionen godkänna undantag från miljöskatter för upp till tio år, om nedsättningen avser en gemenskapsavgift och det belopp som företagen faktiskt betalar efter nedsättningen är betydligt högre än gemenskapens minimibelopp. Kommissionen noterar att de minimiskattesatser för mineraloljor som anges i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ⁽⁴⁾ alltid kommer att följas. De svenska myndigheterna uppfyller detta kriterium, eftersom den energiskatt och den koldioxidskatt som tas ut på mineraloljor kan läggas ihop enligt direktivet. För gasol som används som bränsle vid värmeproduktion förutser direktivet en nollskattesats.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 19.

⁽²⁾ EGT C 139, 6.5.1997, s. 14.

⁽³⁾ Rådskommunikation nr 15354/1/02, 9.12.2002.

⁽⁴⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 19.

Med stöd av punkt 51.1 b andra strecksatsen kan kommissionen också godkänna undantag från miljöskatter för upp till tio år om nedsättningen avser en nationell avgift i avsaknad av en gemenskapsavgift och de företag som beviljats nedsättningen likväl betalar en betydande del av den nationella avgiften. De svenska myndigheterna lämnade upplysningar enligt vilka stödmottagarna betalar mellan 19 % och 24 % av den totala skattebelastningen, beroende på bränsle. Det är en konsekvens av att koldioxidskatten är betydligt högre än energiskatten.

Bränsle	Andel av koldioxidskatten som betalas	Andel av energiskatten som betalas	Andel av den totala skatten som betalas 2003
Olja	25 %	0 %	19 %
Naturgas	25 %	0 %	22 %
Gasol	25 %	0 %	24 %
Kol/koks	25 %	0 %	22 %

Kommissionen anser att stödmottagare vilkas bränsleanvändning inte omfattas av mineraloljedirektivet betalar 22 %, vilket utgör en betydande del av skatterna.

Kommissionen anser därför att stödet är förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget till och med den 31 december 2005.

3.2.3 Befrielse från energiskatten på el för tillverkningsindustrin från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2005

Energiskatten på el måste bedömas i sig själv, inte i förbindelse med någon annan energiskatt såsom koldioxidskatten. Dels är skattesatsen för den senare inte beroende av förbrukningen. Dels kan det påpekas att över nittio procent av den elkraft som alstras i Sverige kommer från kärn- och vattenkraftverk. Elskatten påverkar alltså inte koldioxidutsläppen på samma sätt som skatterna på fossila bränslen och kan alltså inte bedömas tillsammans med dessa eller med koldioxidskatten⁽¹⁵⁾. Elskatten måste alltså bedömas separat.

Energiskatten på el infördes i Sverige 1957, långt före EES-medlemskapet 1994 och EU-medlemskapet 1995. Full befrielse från elskatten för företag inom vissa tillverkningsområden infördes den 1 januari 1993, alltså före Sveriges inträde i EES och EU. Eftersom skatten var oförändrad perioden 1993–95 har åtgärden utgjort befintligt stöd fram till den 31 december 2001.

Alla befintliga miljöstödsordningar skulle ändras så att de blev förenliga med de nuvarande riktlinjerna senast den 1 januari 2002 (punkt 77). Enligt punkt 51.2 i dessa får bestämmelserna i punkt 51.1 tillämpas på befintliga avgifter, om dessa har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd och undantagen hade

beslutats i samband med att avgiften infördes. Energi-skatten på el uppfyller dessa båda villkor, och skatten skall alltså bedömas enligt punkt 51.1 i riktlinjerna.

Enligt punkt 51.1 b andra strecksatsen i riktlinjerna får kommissionen bevilja undantag från miljöavgifter i upp till tio år, om nedsättningen avser en nationell avgift i avsaknad av en gemenskapsavgift och de företag som beviljats nedsättningen likväl betalar en betydande del av den nationella avgiften. Eftersom befrielsen från elskatten är 100 % betalar mottagarna inte någon betydande del.

De övriga villkoren i punkt 51.1 i riktlinjerna förefaller inte heller vara uppfyllda i detta fall. Kommissionen anser därför i detta skede av bedömningen att stödet inte är förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

3.2.4 Den regionalt differentierade energiskatten på el för tjänstesektorn från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2005

Den regionala differentieringen av energiskatten på el har ett regionalstödssyfte men kan ändå godkännas enligt riktlinjerna. Undantaget föreskrevs när Sverige gick med i EES och EU, och mottagarna har alltid betalt en betydande del av den statliga skatten. Andelen uppgick under 2003 till 74 % och har aldrig varit lägre än 41 % (punkt 51.2 och 51.1 b andra strecksatsen).

3.2.5 Bedömning avseende den tidigare EKSG stålindustrin före utgången av EKSG-fördraget den 23 juli 2000

I den utsträckning som undantagen även omfattade den tidigare EKSG-stålindustrin för tiden innan utgången av EKSG-fördraget den 23 juli 2002 beaktar kommissionen kommissionens meddelande om vissa förändringar i handläggningen av konkurrensärenden till följd av att EKSG-fördraget löper ut (kommunikationen)⁽¹⁶⁾.

Med beaktande av den 100-procentiga befrielsen från skatt på bränsle och den 75-procentiga befrielsen från koldioxidskatten för tillverkningsindustrin, utgjorde ordningen förekommande stöd till och med den 31 december 2000.

Punkt 44 i kommunikationen anger följande:

Då beslut fattas efter den 23 juli 2002 om statligt stöd som genomförts senast den dagen utan kommissionens förhandstillstånd, kommer kommissionen att gå vidare i enlighet med kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt⁽¹⁷⁾. Enligt detta tillkännagivande skall kommissionen alltid bedöma om olagligt statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden enligt de materiella kriterier som fastställs i något av de instrument som gällde när stödet beviljades.

⁽¹⁵⁾ En skatt på elektricitet har dock positiva miljömässiga styreffekter med tanke på energisparande och energieffektivitet.

⁽¹⁶⁾ EGT C 152, 26.6.2002, s. 5.

⁽¹⁷⁾ EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

Följaktligen skall åtgärderna bedömas, på så sätt som skulle ha varit fallet enligt beslut 2496/96 EKSG⁽¹⁸⁾ av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (stålstödsreglerna), i enlighet med punkten 3.4 i 1994 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽¹⁹⁾. Enligt punkt 3.4 är kriteriet för att tillåta sådana skattebefrielser som utgör driftstöd att de bara får kompensera för extra produktionskostnader jämfört med sedvanliga kostnader samt att de måste vara tillfälliga och i princip degressiva.

Rörande den 100-procentiga befrielsen från energiskatten på bränsle och den 75-procentiga befrielsen från koldioxidskatten för tillverkningsindustrin, hänvisar kommissionen för perioden 1 januari 2001 till den 23 juli 2002 till bedömningen ovan där båda skatterna bedöms gemensamt. Härvidlag, noterar kommissionen att stödelementen inte utgör en fullständig befrielse från den totala lagstadgade skatteökningen då företagen själva fortfarande betalar en del. Följaktligen sker det ingen överkompensation. Vidare noterar kommissionen att skattebefrielsen är av en tillfällig natur då undantaget omfattar tidsperioden från den 1 januari 2001 till utgången av EKSG-fördraget den 23 juli 2002. Slutligen noterar kommissionen att undantag enligt punkten 3.4 i princip skall vara degressiva. Punkten 3.4 förutser således möjligheten att ge undantag från denna bestämmelse när så är lämpligt. I det aktuella fallet innehåller inte stödet något degressivt element förutom det faktum att den underliggande logiken bakom stödet är att det är tillfälligt. Trots detta har kommissionen beslutat att bevilja stödet, särskilt med beaktande av kommissionens praxis rörande tolkningen av denna del av punkt 3.4. Därför anser kommissionen att stödet är förenligt med 1994 års riktlinjer. Avseende perioden efter den 23 juli 2002 hänvisar kommissionen till bedömningen av den EG-relaterade delen av ordningen och bedömer att stödet är kompatibelt med de nuvarande miljöriktlinjerna.

Om befrielsen från energiskatten på elektricitet för tillverkningsindustrin omfattar tidigare EKSG-stålindustri för perioden fram till utgången av EKSG-fördraget den 23 juli 2002, utgör skattebefrielsen statligt stöd fram till den 23 juli 2002. Med tillämpning av punkt 19 i ovan nämnda kommunikation skall skattebefrielsen från den 24 juli 2002 bedömas enligt de nuvarande miljöriktlinjerna. Av samma skäl som lämnats ovan avseende EG-sektorerna, ifrågasätter kommis-

sionen åtgärdens förenlighet med statsstödsreglerna även för åtgärden i den utsträckning den omfattar den tidigare EKSG-stålindustrin.

4. SLUTSATS

Av ovanstående skäl har kommissionen inga invändningar mot den beskrivna nedsättningen av koldioxidskatten och energiskatten på fossila bränslen för tillverkningssektorn. Kommissionen har heller inga invändningar mot den regionalt differentierade elskatten för tjänstesektorn. Däremot har kommissionen beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget i fråga om den fulla skattebefrielsen för elektricitet för tillverkningssektorn.

Detta beslut påverkar inte bedömningen av åtgärdernas kompatibilitet med det kommande energiskattedirektivet som förväntas träda i kraft den 1 januari 2004. Kommissionen påminner Sverige om att den kan föreslå de åtgärder som behövs för att säkerställa åtgärdernas kompatibilitet.

Utifrån dessa överväganden uppmanar kommissionen enligt förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget Sverige att lägga fram sina synpunkter och lämna alla de upplysningar som kan vara av värde för bedömningen av befrielsen från energiskatt på el för tillverkningsindustrin från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2005, inom en månad från dagen för mottagandet av denna skrivelse. Kommissionen uppmanar också de svenska myndigheterna att genast sända kopior av brevet till tänkbara stödmottagare.

Kommissionen vill påminna Sverige om att artikel 88.3 i EG-fördraget har uppskjutande verkan och vill också peka på artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, enligt vilken allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren.

Kommissionen vill fästa Sveriges uppmärksamhet på att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den kommer också att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till EUT, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. Samtliga ovannämnda berörda parter kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för respektive offentliggörande.»

⁽¹⁸⁾ EGT L 388, 28.12.1996, s. 42.

⁽¹⁹⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.